

पुनरपि धैर्याय वधनिश्चयमवलंब्यैतदुचितकृत्यं कुर्वित्युपदिशति ॥ यदीति ॥ न स देशोस्ति यत्र न मे चक्षुः प्राप्तिरिति भावः ॥ ७१ ॥ देहादूर्ध्वं प्राप्त ऊर्ध्वदेहः परलोकस्तत्र
हितं दानादिकं और्ध्वदेहिकं ॥ सुदृष्टाक्रियतां इतः परं तद्दर्शनाभावात् ॥ ७२ ॥ मूर्तिमान् हव्यवाडिति वानरवेषोऽग्निरित्यर्थः ॥ ७३ ॥ अतिपत्य अतिक्रम्य मार्गमिति शेषः

यद्याविशसिलोकां स्त्रीन्पक्षीभूतो निशाचरः ॥ मम चक्षुः पथं प्राप्य न जीवन्प्रतियास्यसि ॥ ७१ ॥ ब्रवीमि त्वांहितं वाक्यं क्रियतामौर्ध्वदे-
हिकं ॥ सुदृष्टाक्रियतां लंकाजीवितं ते मयि स्थितं ॥ ७२ ॥ इत्युक्तः स तु तारे योरामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ जगामाकाशमाविश्य मूर्तिमानि-
व हव्यवाद् ॥ ७३ ॥ सोतिपत्यमुहूर्तेन श्रीमात्रावणमंदिरं ॥ ददर्शासीनमव्यग्रं रावणं सचिवैः सह ॥ ७४ ॥ ततस्तस्याविदूरेण निपत्य ह-
रिपुंगवः ॥ दीप्ताग्निसदृशस्तस्यावंगदः कनकांगदः ॥ ७५ ॥ तद्रामवचनं सर्वमनूनाधिकमुत्तमं ॥ सामात्यं श्रावयामास निवेद्यात्मा-
नमात्मना ॥ ७६ ॥ दूतो हं कोसलेंद्रस्य रामस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ वालिपुत्रोऽंगदो नाम यदि ते श्रोत्रमागतः ॥ ७७ ॥ आह त्वां राघवो रामः
कोसल्यानंदवर्धनः ॥ निष्पत्य प्रतियुध्य स्वनृशंसपुरुषो भव ॥ ७८ ॥ हंतास्मि त्वांसहामात्यं सपुत्रज्ञातिबांधवं ॥ निरुद्धि प्राख्यो लोकाभ-
विष्यति हते त्वयि ॥ ७९ ॥ देवदानवयक्षाणां गंधर्वैरिगरक्षसां ॥ शत्रुमद्योद्धरिष्यामि त्वां मृषीणां च कंटकं ॥ ८० ॥ विभीषणस्य चैश्वर्यं
भविष्यति हते त्वयि ॥ न चेत्सत्कृत्य वै देहीं प्रणिपत्य प्रदास्यसि ॥ ८१ ॥ इत्येवं परुषं वाक्यं ब्रुवाणे हरिपुंगवे ॥ अमर्षवशमापन्नो निशाच-
रगणेश्वरः ॥ ८२ ॥ ततः सरोषमापन्नः शशास सचिवांस्तदा ॥ गृह्यतामिति दुर्मेधावध्यतामिति चासकृत् ॥ ८३ ॥

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ तद्रामवचनमिति संक्षेपकथनं वक्ष्यमाणस्य ॥ ७६ ॥ तस्यैव प्रपंचो दूतो हमिति ॥ यदीत्यसंदिग्धे संदिग्धवचनं ॥ वेदाः प्रमाणं चेदिति वत् ॥ श्रोत्रमागत-
एव एतेन स्वस्य स्त्रीयानां च बलादि तुभ्यं न वाच्यमेव त्वया ज्ञातत्वादिति भावः ॥ ७७ ॥ निष्पत्य पुरानि क्रम्य पुरुषो भव शूरो भव ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ वैदेही सत्कृत्य-
क्षमापनं कृत्वा मां प्रणिपत्य न चेत्प्रदास्यसि तदा त्वयि हते विभीषणस्यैश्वर्यं भविष्यति ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥